Я лози прудконогі накличу на вас,
Занедбані пороги укриє трава,
Осиплеться покрівля
Із ваших осель
І лиш кропивою, пекучою злою
Покриється все!

Над вулицями віти зімкнуть чагарі,
Оселиться в повітках кажанячий рід,
І змії будуть жити
В старих подушках –
І під кропивою, густою німою
Народиться страх!

І місяць піде кругом, накличе біду,
І вірні мої слуги за вами прийдуть,
І гнатимуть вас звірі
Поки впадете –
Нехай кропивою, жалкою пустою
Усе заросте!

Вони пройдуть незримо по вашій землі,
Стада підуть за ними і витопчуть хліб,
Шукатимете зерна
На збитих полях,
Та лиш кропивою, голодною тьмою
Простелеться шлях!..

Я лози клишоногі накличу на вас,
Занедбані пороги укриє трава.
Дерева! Нищіть крівлі
І стіни трясіть,
Нехай кропивою, лиш нею самою
Покриються всі!